

ನೈತಿಕ

ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇವರೇ

ಕೇರಿಗೆ ಮೊದಲಿಗಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರು

ಮುಂದೆ ಕೈಚಾಚದಂತೆ ಬದುಕು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಡು ಜೋಡು ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಸದಾ ಬಾಳೆಯಂತೆ ಬಾಕಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ

ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಾಚಾರ್ಯ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಎಂಥವರಿಗೂ ಗೌರವ

ಭಾವವ್ಯಾಂದು ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಒದು ಮತ್ತು ಬರಹದ

ತಿಳಿವಳಕೆಯು ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲರ ನಡುವೆ ಉನ್ನತವಾದ ಸ್ವಾನಷ್ಟೇ ವರಿಸಿತ್ತು. ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ

ಎದ್ದುಕಾಣತ್ತಿದ್ದ ಮೌಲಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ಲಾಸ್ಯವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೌಮ್ಯತೆಗೆ

ನಾನು ಮನಸ್ಸೆಡಿದ್ದೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಾಚಾರ್ಯ ಬಂಯಲಾಟದ ಹಲವಾರು ಪರ್ಯಾಗಳನ್ನು ಹೃದ್ದತ್ತ

ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಶೈಳ್ಯ ಭಾಗವತರಾಗಿದ್ದರು. ‘ಕರಿಭಂಟನ ಕಾಳಗ್’, ‘ದೇವ ಮಹಾತೇ’,

‘ದುರ್ಘಾಷನ ಕಾಳಗ್’, ‘ಲವಕುಶರ ಕಾಳಗ್’, ‘ತ್ರಿಪುರ ಸಂಹಾರ’... ಮುಂತಾದ ಬಯಲಾಟದ

ಮೌಲಿಕ ಪರ್ಯಾಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಗಾಧ ನೆನೆನಿನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಂಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಅವರ ಚಿಂತನೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟ ಯಾವ ಸಂಭಾಷಣೆ ಆದ ಮೇಲೆ, ಯಾವ ಮಟ್ಟು